

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/228/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010559
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3517010559.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obžalovaného Y. M., W.. XX.XX.XXXX U. T., M. F.P.M. W. Y. W. U., trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 13. novembra 2018 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: Y. M. I. C. Á. Č., W.. XX.XX.XXXX U. T.,
M. F. W. Y. W. U., T.X.Z. F. W. Y. W. U., M.W.Č. XX, na slobode, nezamestnaný,

je vinný, že

ako otec mal. Š. Q., W.. XX.XX.XXXX, U. W. Y. W. U. a inde od 16.07.2016 doposiaľ si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť vplývajúcu mu z § 62 Zákona o rodine a rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 30P/4/2007 - 30 zo dňa 18.10.2007, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 23,30 Eur mesačne k rukám matky T. Q., F. W. Y. W. U., M. XXXX/XX, túto riadne neplní, pričom od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dňa 08.06.2016 nikde nepracoval, v evidencii nezamestnaných bol evidovaný od 10.08.2016 do 14.03.2017, odkiaľ bol vyradený pre nespôluprácu, napriek tomu, že Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/147/2012 - 74 zo dňa 22.04.2013, právoplatným dňa 13.01.2015, bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, čím spôsobil dlh na výživnom ku dňu 13.11.2018 v sume 79,10 Eur k rukám matky T. Q.,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal uvedený čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obvinený zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Dňa 21.11.2017 podala Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom pod Pv 571/17/3304 - 6 obžalobu zo dňa 20.11.2017 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe v obžalobe uvedenom.

Súd vydal dňa 12.03.2018 v predmetnej veci trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Následne súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 13.11.2017, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodenú a o termíne hlavného pojednávania upovedomil okresnú prokuratúru.

Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného. Obžalovaný včas a riadne prevzal predvolanie na hlavné pojednávanie, na hlavné pojednávanie sa dňa 13.11.2018 nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil a nežiadal o odročenie HP. Súčasne lustráciou v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky súd zistil, že obžalovaný sa v čase konania hlavného pojednávania nenachádzal vo výkone väzby a ani vo výkone trestu odňatia slobody. Obžalovanému bola obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom doručená dňa 23.03.2018 spolu s trestným rozkazom do vlastných rúk, predvolanie na hlavné pojednávanie prevzal dňa 10.10.2018 spolu s výzvou na úhradu zameškaného výživného a poučenie podľa § 86 Trestného zákona a podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona. Obžalovaný bol upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti v predvolaní na hlavné pojednávanie, lehotu na prípravu mal zachovanú, o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, bol obžalovaný už vyšetrovateľom v prípravnom konaní vypočutý dňa 04.10.2017 ako obvinený. Bolo dodržané ustanovenie o vznesení obvinenia, ktoré u bolo doručené dňa 21.09.2016. Obžalovaný sa nevzdal práva na preštudovanie vyšetrovacieho spisu, dňa 09.11.2018 bol upovedomený o termíne preštudovania vyšetrovacieho spisu. V danom prípade nejde o konanie, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou viac ako 10 rokov, v čase konania hlavného pojednávania obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody ani vo výkone väzby, nešlo ani o prípad povinnej obhajoby a tiež ani nemal zvoleného obhajcu. O práve na obhajobu bol riadne poučený a obhajcu si nezvolil. Súčasne súd dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného.

Súd na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora prečítal podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku výpoveď obžalovaného Y. M. z prípravného konania, bol vykonaný výsluch poškodenej T. Q. a boli prečítané listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú trestnú vec a osobu obžalovaného.

Z výpovede obžalovaného Y. M. zo Zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 04.10.2017, prečítanej na hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2018, vyplynulo, že ku skutku sa priznáva a ľutuje ho. Je nezamestnaný, momentálne nepracuje, má epilepsiu a vybavuje si invalidný dôchodok. Na syna by rád platil, ale nemá na to. Trpí epilepsiou, a nemôže si nájsť prácu. Prípadne, ak má zdravotné problémy, nie je schopný pracovať ani sa dostaviť na úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Keď sa mu podarilo uhradiť 200,- Eur, uhradí aj zvyšok. Má nedostatok finančných prostriedkov a keď má exekúcie a bol odsúdený, nikto nechce zamestnať. Výživné sa bude snažiť uhradiť v čo najbližšej dobe.

Z výpovede svedkyne poškodenej T. Q.Á. na hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2018 vyplynulo, že neplatil výživné odkedy sa vrátil z výkonu trestu. Neplatil do novembra 2017. V januári zaplatil prvý raz 20,- Eur. Potom tri mesiace neplatil. V máji jej poslal 90,- Eur. Celá suma na dlhu bola okolo 300,- Eur na pol roka. Od roku 2016 do dnešného dňa je zaplatená celá suma. Sumu 180,- Eur, ktorá bola v obžalobe uvedená, jej obžalovaný uhradil. Poškodenej pomáha s domácnosťou priateľ. V septembri 2018 jej zaplatil šekom 100,- Eur. Všetky doklady o úhrade výživného predložila súdu. Okrem toho obžalovanému potvrdila podpisom prevzatie sumy 20,- Eur alebo 30,- Eur, ale presnú sumu si však nepamätá.

Z Rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 30P/4/2007 - 30 zo dňa 18.10.2007, vyplýva, že obžalovanému bola určená vyživovacia povinnosť v sume 23,30 Eur mesačne k rukám matky T. Q..

Podľa Rodného listu Matričného úradu Trenčín zo dňa 16.08.2006 sa dňa 09.03.2005 narodil Š. Q. syn rodičov T. Q. E. Y. M..

Podľa Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/147/2012 - 74 zo dňa 22.04.2013, právoplatným dňa 13.01.2015, bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, z dôvodu, že si včas a riadne neplnil svoju vyživovaciu

povinnosť voči synovi Š. M. (teraz Q.) a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa Správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a na výkon väzby Ilava zo dňa 15.08.2017 obžalovaný vykonával trest odňatia slobody od 08.06.2015 do 08.06.2016, tlačivo na vykonanie zrážok z čistej pracovnej odmeny odsúdeného na úhradu výživného na nezaopatrené deti odoslal dňa 09.07.2015, ktoré sa pravdepodobne vyplnené nevrátilo, lebo oddelením ekonomiky nebolo zaevidované. Pracovne bol zaradený od 15.07.2015 do 24.07.2015, kedy bol vyradený z dôvodu nevládnutia technologického postupu.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.07.2017 a 27.09.2017 bol obžalovaný príjemcom dávky v hmotnej núdzi v období od 01.08.2016 do 30.09.2016 vo výške 61,60 Eur, od 01.11.2016 do 31.03.2017 vo výške 61,60 Eur a bol od evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 10.08.2016 do 14.03.2017 kedy bol vyradený z evidencie z dôvodu nedostavenia sa.

Zo Správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, zo dňa 04.10.2017 vyplynulo, že obžalovaný bol naposledy zamestnaný v ÚVTOSaÚVV Ilava od 15.07.2015 do 24.07.2015.

Podľa Správy mesta Nové Mesto nad Váhom Komárno zo dňa 03.10.2017 obžalovaný má trvalý pobyt mesto Nové Mesto nad Váhom, je otcom jedného nepľnoletého dieťaťa, ktoré žije u matky. Jeho správanie nebolo riešené komisiou pre bezpečnosť a verejný poriadok.

Podľa registra priestupkov bol obžalovaný postihnutý za jeden priestupok dňa 02.04.2017 pokutou 10,- Eur - nezaplatená na mieste, za jazdu na bicykli po chodníku.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ trikrát súdne trestaný. Prvýkrát rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11.03.2010, sp. zn. 2T/25/2009, pre prečin podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa odpisu z registra trestov bol tento trest zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29.06.2010, sp. zn. 1T/92/2010, právoplatný dňa 17.07.2010, ktorý bol obžalovaný odsúdený pre prečin podľa § 194 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Poslednýkrát bol odsúdený vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22.04.2013, sp. zn. 1T/142/2012.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vykonané ďalšie listinné dôkazy uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania a to najmä poštové doklady o úhradách výživného.

Z vykonaného dokazovania má súd vinu obžalovaného za žalovaný skutok jednoznačne a náležite preukázaný. Obžalovaný sa priznal k žalovanému skutku v prípravnom konaní. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zo vzťahu T. Q. a Y. M. sa narodil syn Š. Q. a obžalovaný si zákonnú vyživovacou povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči synovi Š. v období od 16.07.2016 (čo vyplýva z trestného oznámenia a výpovede poškodenej) až doposiaľ, t.j. do 13.11.2018, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), riadne, t. j. v súdom určenej výške, a včas, t. j. mesačne do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám oprávnenej matky T. Q., neplní a to napriek tomu, že táto povinnosť mu vyplýva z § 62 Zákona o rodine a bola mu deklarovaná i v Rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/4/2007 - 30 zo dňa 18.10.2007, ktorým mu bola určená výška výživného na sumu 23,30 Eur. Ako vyplynulo z prečítanej výpovede obžalovaného, obžalovaný si je svojej vyživovacej povinnosti veľmi dobre vedomý. Jeho vedomosť tiež vyplýva z citovaného súdneho rozhodnutia o určení výživného a ako aj z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22.04.2013, sp. zn. 1T/142/2012, ktorým bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona za neplnenie vyživovacej povinnosti voči synovi Š.I.U.. Na svoju obranu obžalovaný v podstate neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by ho po subjektívnej alebo objektívnej stránke zbavovali trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Obžalovaný odôvodnil svoju neschopnosť platiť výživné nedostatkom finančných prostriedkov, tým, že je nezamestnaný a skutočnosťou, že keď má exekúcie a bol odsúdený, že ho nikto nechce zamestnať. Hoci bol obžalovaný oplakovane súdom poučený o účinkoch účinnej ľútosti podľa § 86 Trestného zákona o zániku trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, v priebehu prípravného konania a ani konania pred súdom nedoložil žiadne ďalšie doklady preukazujúce splnenie celej vyživovacej povinnosti. Obžalovaného zo žalovaného skutku usvedčuje výpoveď poškodenej T. Q.I.U., z ktorej výpovede jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť plnil len čiastočne. Z dokazovania vykonaného výpoveďou poškodenej

a poštovými poukázkami tiež vyplynulo, že obžalovaný poškodenej uhradil výživné dňa 19.10.2017 v sume 20,- Eur, dňa 16.08.2017 v sume 200,- Eur, dňa 17.09.2018 v sume 100,- Eur, dňa 19.10.2018 v sume 30,- Eur, dňa 07.08.2018 v sume 20,- Eur, dňa 18.01.2018 v sume 30,- Eur, dňa 04.06.2018 v sume 30,- Eur a dňa 08.05.2018 v sume 90,- Eur, spolu teda v sume 520,- Eur. Poškodená uviedla, že jej obžalovaný uhradil v hotovosti sumu 20,- Eur, alebo 30,- Eur, avšak presnú sumu si nepamätá. Výšku vyživovacej povinnosti, ktorá bola určená obžalovanému vyššie citovaným rozhodnutím civilného súdu, považuje súd za primeranú s prihliadnutím na vek dieťaťa, odôvodneným potrebám maloletej, ale reflektuje i zárobkové možnosti a schopnosti obžalovaného. Nedostatok finančných prostriedkov, ktoré deklaruje obžalovaný, ho nezabavuje vyživovacej povinnosti ani trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Súd podotýka, že obžalovaný nemá inú vyživovaciu povinnosť. Vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi majú obaja rodičia, ktorá im nezanikla, pričom matka dieťaťa si plní svoju vyživovaciu povinnosť, zabezpečuje prostriedky na výživu svoju i syna a plní si ju aj výkonom osobnej starostlivosti o maloletého. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný neposkytuje synovi osobnú starostlivosť, nepodieľa sa na jeho výchove, neplní vyživovaciu povinnosť náhradným spôsobom a tak sa jeho vyživovacia povinnosť obmedzila len na plnenie vyživovacej povinnosti v peniazoch, ktorú si plní čiastočne. Vyživovacia povinnosť na maloleté deti má prednosť pred inými vedľajšími výdavkami. Povinnosť vyživovať iného nespočíva len v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti zaopatrovať a vyživovať oprávnenú osobu v naturálnej forme - teda poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o zdravie a čistotu a pod, avšak z výpovede obžalovaného ako aj poškodenej nevyplýva, že by tak obžalovaný robil. Je zrejme, že obžalovaný nevyužíva všetky možnosti ako sa zamestnať a získať tak zdroje na plnenie si svojej jedinej vyživovacej povinnosti. Súd nezistil žiadne okolnosti na strane obžalovaného, ktoré by odôvodňovali riešenie predbežnej otázky o výške vyživovacej povinnosti pre potreby tohto trestného konania. Od začiatku neplnenia vyživovacej povinnosti do vyhlásenia tohto rozsudku mal obžalovaný zaplatiť na výživnom spolu 629,10 Eur (27 mesiacov x 23,30 Eur), pričom nepravidelnými úhradami uhradil spolu 550,- Eur (súd považuje výživné uhradené v hotovosti, ktorého výšku nevedela poškodená presne určiť, za uhradené vo výške 30,- Eur a to aplikáciou zásady in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Pri zohľadnení doterajších úhrad zostáva obžalovanému uhradiť ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku dlh na výživnom vo výške 79,10 Eur.

Skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, sa obžalovaný dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedná osoba. V čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a vedel svoje konanie ovládať. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. b) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v nepriamom úmysle, keďže obžalovaný vedel, že svojím konaním, resp. opomenutím konania, na ktoré bol podľa zákona rozhodnutia súdu povinný, môže spôsobiť ohrozenie alebo porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom, ktoré sú na ich výživu odkázané. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k záveru o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin podmienene prepustený. Kvalifikačný znak je preukázaný Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/147/2012 - 74 zo dňa 22.04.2013, právoplatným dňa 13.01.2015, a správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a na výkon väzby Ilava zo dňa 15.08.2017. Na základe týchto skutočností súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania žalovaného skutku, ktorý súd právne kvalifikoval tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd pri obžalovanom identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval, čo je podporené aj čiastočnými úhradami výživného. Na strane druhej súd zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že pred spáchaním skutku bol odsúdený. Ide o odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom

zo dňa 11.03.2010, sp. zn. 2T/25/2009 a trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29.06.2010, sp. zn. 1T/92/2010. Predchádzajúce odsúdenie rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 22.04.2013, sp. zn. 1T/147/2012 je okolnosť, ktorá je zákonným znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, preto na toto odsúdenie ako priťažujúcu okolnosť súd neprihliadol. Z odpisu z registra trestov ako aj rozsudku tunajšieho súdu 2T/25/2009 a 1T/147/2012 vyplynulo, že v prípade obžalovaného ide o recidívu, z predchádzajúceho odsúdenia a výkonu trestu sa zjavne nepoučil a preto je dôvodné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby teda vo výmere 1 rok. Vzhľadom na recidívu súd je názoru, že nie je priestor na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a aby si v budúcnosti riadne a včas plnil zákonné vyživovacie povinnosti. Vzhľadom na vykonané čiastočné úhrady výživného považuje súd za potrebné upozorniť obžalovaného na ustanovenie o účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a) Trestného zákona, o ktorej bol v priebehu trestného konania niekoľkokrát poučovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Podľa § 86 písm. a) a b) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin - zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu,

- zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytol oprávnenému náhradné výživné podľa osobitého predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné, skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu.